

[KOLEĐOWAĆ *vb impf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w kolęda i w -ować).

praes 3 sg kolęduje. ◇ praet 3 sg m kolędował.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w. (z Cn), ponadto XVIII w. w innym znaczeniu.

Dawać podarek noworoczny; tu przén: oddawać cześć Chrystusowi w okresie po Bożym Narodzeniu (z dodatkowym elementem padania na kolana); strenam dare Cn: Czynili też to Pogańscy Rzymianie/ winfzuiąc łobie na nowy Rok wżego dobrá: to Kościoł w lepfzy łpołob obroćił. Abowiem włpomina tym niewymowny on dar Boży; iż łwego Syná iedynego/ á łnim włszytko/ z łálki á z miłofierdzia łwego nám dáć raczył. ktoremu dla nas vniżonemu/ iże winniłmy náłze koláná náklániác; [...] dla tego/ od kolan náłzych Pánu Chryłtułowi dánia/ możemy łnadnie wykłádác Polłkie łłowo, Kolęde. Tákci S. Szczepan [obchodzony 26 XII] kolędował [umierał kłęcząc i modląc się] HerbNauka N5; Włzak vłtáie Kolędá/ w dzień trzech Krolow. (-) Pieniężna może vłtác/ v ludzi; ále Duchowna nie vłtáie/ w Kołsciele: aż do łámych Gromnic/ Kołcioł kolęduje Dzieciátku nowo národzonemu. HerbNauka N5v (Linde).

Formacja współrdzenna: ukolędować.

KW